

ЦѢНИ.

За абониране на вѣстника:

За година 10 л.
 „ 6 мѣсеца 5 л.
 „ въ странство за година 15 л.
 „ старъ брой 50 ст.

За обявленията:

1) Въ единъ стѣбъ:
 На 4 стр. за цѣль: редъ 20 ст.
 „ 1 стр. 10 ст.
 „ Други стр. 50 ст.

2) Въ два стѣба:
 На 4 стр. за цѣль: редъ 50 ст.
 „ 1 „ 10 ст.

За срочни (шестмѣсечни или годишни) обявлениа се прѣдвѣтъ важни отстъпки.

Абонаментътъ въ прѣплата:

Изплащането на новъ абонаментъ става всѣкога отъ началото на мѣсеца.

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

„Всички права на свободата сѫ основани на правдата; за туй първата длъжностъ на свободата е да защищава правдата.“

Единъ брой 20 ст.

Единъ брой 20 ст.

Всѣки абонаментъ има право да си достави загубения брой, но току слѣдъ получаването на слѣдующия брой. Инакъ, слѣдъ туй врѣме, плаща като за „старъ“ брой, и то ако има.

Редакторъ-Издател
П. БОБЧЕВСКИЙ

Редакцията е вѣла за правило да не изпълнява никакви поръчки, които не сѫ придружени съ стойността. За обявленията се плаща слѣдъ първото публикуване.

Извѣствамъ на абонатитѣ на списанието „УТРО“, че по причина на прѣмѣстването ми, ще издамъ и слѣднитѣ 4-й и 5-й брой наедно. Всичко що се отнася за списанието да се адресира за напредъ до мене въ ШУМЕНЪ.

Съ почитание: **Д. Панайотовъ.**

1 — 368 — 1

НЕКРОЛОГЪ.

Съ неизяснимо душевно при-скърбие и съкрушено сърдце извѣ-стивае на всички роднини, приятели и познайници въ: Добричъ, Варна, Дръново, Цариградъ и другадъ, че на 23-й Септември, въ 3½ часа слѣдъ обѣдъ т. г. немилостивата и грозна смъртъ грабна най-любезната и не забравимата ни дъщеря, сжпруга и майка:

Дечка Ганчева,

дъщеря на покойния Х. Г. ЧАВУШЕВЪ.

Покойната е родена въ 1851 г., 23-й Априлий, въ гр. Добричъ. Слѣдъ като получи въ дѣтството си добро възпитание и достигна мома съ цвѣтящи тѣлесни и умствени способности, постъпи въ бракъ въ 1868 година. Слѣдъ това заминахъ за Цариградъ, гдѣто про-живѣхъ 15 години. Тукъ покойната спечели множество приятели отъ разни народности, които не малко ѝ влияяхъ върху домашното и ум-ствено възпитание; а най-много вни-мание обръщаше за възпитанието на дѣцата си отъ двама и гувернантки.

Слѣдъ освобождението се завър-нахъ въ Добричъ, гдѣто бѣше най-честита измежду женитѣ; тукъ тя съ своето благородство, снисхожде-ние и помагания на бѣдни удвоява-ше честността. Обаче въ онова врѣ-ме 1884 година се поминъ най-голъ-мото ѝ чадо Марийка, 15 годишна, съ отлично възпитание и извѣстно образование, и ѝ докара неизяснима скърбъ.

Когато покойната трѣбваше да се радва въ най-арѣлата си възраст на сжпруга си и оставялѣтъ четири чада, не вѣзали още въ обществен-ния животъ, смъртъта накара да останѣтъ тѣ за всегда безъ мила-та и незабравимата си!

Вѣчна ти память, мила и неза-бравима! сжпруго и майко!

Майка: **Х. Мария**, сжпругъ **Ганчо**, синове: **Ради**, **Георги** и **Владимиръ**, дъщеря: **Райна**, сестри: **Хриска**, **Парушъ** и **Сава**, братя: **Иванъ** и **Х. Ва-силъ**, деди: **Х. Елена** и **Неда**, уйчо: **Юрданъ**.

Гр. Добричъ, 26 Септември 1892 г.

1 — 369 — 1

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕГЛѢДЪ

Както ще видѣтъ читателитѣ ни отъ извлеченията изъ телеграмитѣ на Балканската Агенция, които публикува-ме въ седмичнитѣ бѣлѣжки на вѣстника,

Германский Императоръ на 30-й Септем-ври е пристигналъ и сега се намира въ Виена. Направени му сѫ били блѣс-кави посрѣщания отъ страна на Австрий-ския Императоръ, и били сж устроени обикновениитѣ въ подобни случаи бан-кети и увеселения. Това посрѣщане на Вилхелма въ Виена не вѣрваме да става току така безъ причина, а нѣкои евро-пейски вѣстници говорѣтъ, че имало важна политическа цѣль.

Съвпаденето на тѣзи визита мал-ко врѣме слѣдъ подаването на руската нота на Турция кара хората да прѣдо-лагатъ, че въ това съиждане на двама-та Императори не малка роль ще играятъ разискванията по источния въпросъ и специално по уреждането на български-тѣ работи, и поведението, което ще трѣб-ва да държатъ спрямо създаденото отъ ру-ската нота положение на Портата. Така щото, при другитѣ важни работи, които сега се третиратъ въ Виена, не ще съмнѣние че много и много интересни нѣща ще се рѣшаватъ и за нашата чер-га. Слѣдствията обаче отъ това сви-данье по нашия въпросъ нѣма да сѫ съ-сѣжтъ да се обнаружатъ отъ поведе-нието, което ще заематъ дипломатитѣ на тройния съюзъ спрямо Турция, и отъ отношенията на тѣзи послѣдната спрямо България. А за сега всичко друго би-ло просто прѣдположение, защото вѣр-ваме, че освѣтъ двамата императори и тѣхнитѣ министри, нѣ-да ли има нѣкой да знае що се върши въ Виена.

Освѣтъ това, съ тѣзи визита Гер-манский Императоръ гонѣлъ и други цѣ-ли. Той искалъ съ тържествата и ак-ламациитѣ, които ще му се направѣтъ въ Виена, да изгладѣ неприятния споменъ за добритѣ, ентузиастичнитѣ приеми, които бѣхъ направили виенчани на Вис-марка, по случай свадбата на сина му. А така сжщо, по този случай, въ Виена цѣль била да се срѣщне и примири съ Кумберландския дукъ, и съ това да се рѣши окончателно въпросътъ за фонда на Гвелфитѣ. Това примирие било дѣло на Императора Францъ Иосифа.

Както и да е, но всичкитѣ тѣзи нѣща сѫ вѣстникарски прѣдположения, а това, което ний знаемъ, е че той обръ-пѣлъ особено внимание на Калноки и Таафе, че наградилъ тогава съ ордена „черенъ орелъ“ и че имъ правилъ визити.

За България въ всѣки случай, по-нашего мнѣние, не може да излѣзе нѣщо зло и лоше отъ свиждането на двамата монарси на тройния съюзъ, отъ които единътъ вече благоволи да приема Н. Ц. Височество и явно да изрази симпа-тиитѣ си къмъ отечеството ни. Не вѣр-ваме, че политиката на тройния съюзъ диаметрално ще се измѣни въ едно сви-данье, и то само и само въ слѣдствие на една доста платоническа нота на руското правителство по нашитѣ работи.

ЕРНЕСТЪ РЕНАНЪ

На 20-й Септември въ Парижъ е умрѣлъ единъ човѣкъ, около името на когото се е водила война най-жестока, война свирѣпа. Бѣше настанѣлъ даже такъвъ часъ, въ който неговитѣ непри-ятели, многобройни и могъщи, искахъ да се прогледатъ като човѣкъ, и, като едноврѣмешнитѣ афоресани, да му се от-казва хѣльбъ и соль: това бѣхъ днитѣ, когато въ образованя свѣтъ не се гово-рѣше, не се спорѣше върху друго освѣтъ върху „живота на Исуса“.

Послѣ, полегка-легка, голѣмий шумъ се поуспокои: прѣстанѣ фанатизмътъ на клерикитѣ и на атеитѣ, които давахъ

за прѣварѣние името на Ренана, или кои-то го поставихъ по-горѣ отъ най-прочу-титѣ философи отъ всички врѣмена; че-ловѣкътъ продължи да работи, да изу-чава, понеже почваше за него истинско то, праведното оцѣнение, и биде тогава отсѣденъ за туй, що бѣше дѣйствително, т. е. единъ ученъ човѣкъ, но малко романтиченъ. Въдъбочаваше се по прѣд-почитанье въ прѣданията, които замѣс-теватъ историята въ най-далечнитѣ въ-кове, въ изучаването на загубени раси, въ мъгливитѣ происхождения на наро-дитѣ; а надъ естеството отгорѣ, този великъ феноменъ, който безъ почивка се прѣобразува, надъ човѣчеството, което е единъ отъ случайтѣ на този случай, той поставяше безконечността и идеа-лътъ. Защото Ренанъ, толкова оборванъ отъ вѣрующитѣ, които не сж го чели, биде единъ отъ най-убѣдителни деисти; а въ името на Бога той развиваше най-високитѣ стрѣмления на свободата, на прогресса, на доброто.

Родилъ се Ренанъ въ Трегье, въ Бретанъ, на 27 Февруарий 1823 година. Постъпилъ да се учи въ семинарията на Сентъ-Сюлписъ въ Парижъ, гдѣто и изу-чава философия, филология, а най-вече семитическитѣ езичи.

На 22-годиши напусналъ семина-рията, понеже видѣлъ, че не е за него духовното звание. Починалъ да дава уроци и да се храни. Написалъ тогава „срав-нителната история на семитическитѣ езичи“ която институтътъ наградилъ. Послѣ писалъ: „за изучаването на ерзскитѣ езичи въ срѣднитѣ вѣкове“ „Аверос и авероизмъ“, „Происхождението на езикътъ“, „Етюди по религиозна история“, „Книгата на Цова“, прѣведена отъ еврейски, „Върху се-митическитѣ народи“, „Пѣсень пѣсней“, прѣведена и тълкувана и пр.

Въ 1860 Ренанъ прѣдприелъ едно ижтествено въ Сирия съ сестра си по държавни равноси, и събралъ материалъ за своята романтична, учена, поетична и описователна история, която е едно образцово творение по стилътъ си, и която се казва „Жизетъ на Исуса“, който направи голѣмъ шумъ, щомъ се напечати.

Тѣзи книга станѣ причина да го лишѣтъ отъ профессорската катедра по еврейския езикъ въ университета. Но „Жизетъ на Исуса“, ако и да станѣ причина да изгуби катедрата си, отъ друга страна, спечели на великия ориен-талистъ всемирна слава.

Освѣтъ това той публикува още и „Св. Павелъ“, книга, въ която провъглас-ява този послѣдния за истински осно-вателъ на християнството. Други забѣ-лжителни негови съчинения сѫ „Апо-столитѣ“ и „Историята на Европейския на-родъ“, която остави недовършена.

ГРЪЦКО-УЧИЛИЩНИЙ ВЪПРОСЪ.

Всѣкиго занимава сега училищниятъ въпросъ съ гърцитѣ и всичко на всѣ-къдъ се върху него размишлява. Така щото у насъ той е на дневенъ редъ. О-собено вѣстницитѣ не прѣставатъ да се напредварватъ съ новини и всевъз-можни разсуждения.

Въ минжлия си брой ний не можех-ме да не дадемъ подобающе внимание на едно антрефиле, което се появи твърдъ дрѣзко въ в. „Свобода“, относително прилагането на тѣй важната частъ отъ училищния законъ, защото това антре-филе имаше претенцията да изразява не мнѣнието на вѣстника, а рѣшението на правителството, мотивирано на бърза рѣ-ка. Впечатлителното това антрефиле не

бѣше точно и прѣдизвика обяснение, което (макаръ по-добръ щѣше да е да нѣмаше) даде да се разбере, че не всич-ко топанъ е невѣрно и неистинско въ опроверганата дълга статия „Гърци и цинцари“, а само допустителитѣ нелѣпо-сти и „инсинуации къмъ други лица“. Но главното, именно за закона, — се пакъ рѣшението е рѣшение, защото „ишъ ишъ-де ишъ вѣръ“. Като говоримъ за тия ра-боти, ний ни най-малко не сме „тъ намѣ-рение да се занимаваме съ в. „Свобода“, който цари на всѣка стѣпка съ гърци, а занимава ни изразеното правителствен-но рѣшение по „висши съображения“. Каза-ва се, че още „прѣди единъ мѣсець“ (бройтъ съ тия думи въ „Свобода“ е датиранъ 24-й Септември) правителството е дирѣ-ло и размислѣло да намѣри изходенъ пътъ, за да не прави на сила добро на гърцитѣ въ България. Прѣди единъ мѣ-сець ний не можехъ да знаемъ какъвъ поводъ се е билъ обнаружилъ, та да кара правителството къмъ „висши съо-бражения“ съ „ишъ ишъ-де ишъ вѣръ“. Истина е, че слѣдъ избухването на гръцко-училищния въпросъ, появи се руска нота за приятелскитѣ отношения на Турция къмъ България и държавни-тѣ ѝ водители, по това е отъ скоро, тѣй щото трѣба да има другъ поводъ по-отрано. Не го знаемъ и — свѣршено: да искаме да го знаемъ, не ни се позволява и даже чудо епитети и подигравки ще ни се натрапятъ, защото поли-тиката съ висшитѣ си съображения била тайна, по общеприетия дипломатически тактъ въ цивилизованата Европа. Затуй, ако може, който ще, нека мисли и раз-суждава за „добро или умно. Чужди-тѣ корреспонденти и всевъзможни келеви репортьери знаѣтъ и прѣскатъ по Евро-па, а нашия правителственъ органъ мѣл-чи, като джбъ, задъ „висши съображе-ния“! . . .

Точно тѣй е, и за туй българскитѣ граждани не бива да знае нищо друго, освѣтъ едно „висши съображения“, въ конституционното си отечество, а и на туй отгорѣ правителството е отговорно прѣдъ Народното Събрание и — туй то: само прѣдъ него ще отговаря, като че гражданинътъ вика правителството на сѣдъ, ако иска да знае какво и защо върши тѣй или инакъ въ извѣстенъ въ-просъ! Ако правителството не чувствува на себе си дългъ да дава пълни свѣдѣ-ния публично на всѣки гражданинъ по въпроситѣ, които не могатъ да го не ин-тересуватъ живо, защо е тогава този рас-ходъ на „Свобода“? Ако е тѣй, правител-ството, щомъ е отговорно само прѣдъ Народното Събрание, може да върши всичко, ама всичко, а като дойде рабо-тата въ Събрание, едно „доу!“ отъ партизанитѣ му къмъ запитвача и — въ-просътъ исчерпанъ! Тѣзи нѣща сѫ твър-дѣ обикновени въ парламентарния жи-вотъ въ цѣлия свѣтъ, но въ цѣлия свѣтъ, се-пакъ има едно сериозно внимание вър-ху всѣко запитване и обществено не-доуменне.

Отъ нѣколко мѣсеци глѣдаме прави-телството ту съ окръжни строги писма, ту съ диаметрално противоположни рас-порѣждания и кой е този, който ще си обясни тѣзи неразбории точно? Ако пра-вителството, като всѣко правителство, върши съ твърда крачка въ една посока, коя да е, ще се разбере що прави, но тукъ?

Всѣкакъ прѣдполага човѣкъ, но нищо положително не може да разбере. Допускаме, че правителството иска да у-знае послѣдствията на руската нота, да печели врѣме по училищния законъ, за-щото въпросътъ за турско-българскитѣ отношения е много по-важенъ политиче-

— Въ Пловдив се събра нарочен съборъ отъ земледѣлци и други лица, които да проучатъ обстоятелствено и да развѣнжатъ мисли по положението на стопанството ни, както и върки за неговото подобрене и повдигане. Дивизицията се дѣли на Министерския ни Съветъ.

Нѣма съмнѣние, че това е едно прѣкрасно дѣло и стига само да излѣзе нѣщо дѣйствително полезно отъ разискванията по този извънредно важенъ прѣдметъ.

Нашитъ най-сърдечни поздравления съ пълни благопожелания за дѣйствителенъ успѣхъ.

— Пише ни се вече третия пътъ за че нови черковни настоятели сѣ още не се избрали въ гр. Анхисло. Не знаемъ, да ли трѣбва да ставаме отъ него на положителни нѣкои служебни, като срѣбъри табла и чаши, златни кръстчета и други съвѣтъ не хубави работи. Дано да нѣма нужда отъ такъвъ родъ новини!

Мѣстни.

— Съобщихме за търговането на Варненската депутация въ Пловдивъ. Считаме за дългъ да отбѣлжимъ и това, което срѣщаме изъ южнитъ вѣстници за нея:

Депутацията е стигнала на другия денъ въ Пловдивъ и при входа на Изложението била приета отъ г. директора съ поздравителна рѣчь. Отъ депутацията Добричскій Архир. Намѣстникъ, свещ. отецъ Мирвъ е отговорилъ, между другото, и съ типъ думи: „Българскій народъ до прѣди 15 години, въ врѣме на робството си, освѣнъ дѣто бѣше подхвърленъ на разни испитания отъ чуждото владичество, но отъ него му бѣше да се развила въ промишлено отношение; по неспитанитъ божии съдби, обаче, бѣше и за него зарята, освободи се и той, и почна своето мирно и съ исполнителски крачки развитието. Но, господа, оставатъ ли биде българскитъ народъ да върви по пътя на прогреса? Никакъ. Явяхъ се още по-странини вънкашни и вътрѣшни врагове, които вѣнчаватъ глѣдахъ, единъ, отъново да го заробятъ и, други, да му напакутъ поради снитъ егоистични цѣли, прѣдставляваха го, че не бѣше доволно за свобода; обаче, Всевѣшний не остави трудолюбивия нашъ народъ отъново да се зароби, показа му изъ срѣдата на народа синове патриоти, които, като взехъ въ рѣцѣ управлението на страната, съ своето умно ръководеніе побѣдихъ вънкашнитъ и вътрѣшни врагове. За доказателство, господа, че българскитъ народъ е напредъ, ведѣжъ за всѣкога надъ враговетъ и е търговѣлъ вече по пътя на своето развитието.—служилъ първо Българско Промышленно Изложение, което ни е повикало да ни послужа за важно училище.“

Тъжъ рѣчь била посрѣщана съ ентузиазмъ. После депутацията изигра на фонтана и въжигана отъ успѣха на страната покавила г. директора, да поздравя и благодарятъ отъ нейна страна Негово Ц. Височество Княза, г. г. Министръ Прѣдсѣдателя и Министра на Финанситъ.

— Минжлата Сжбота вечеръ, както съобщихме, градската театрална дружина имаше прѣдставление „Възражението на Крума Странниъ“. До колкото можемъ да послужимъ за отзивъ на присѣдающото градско общество въ туй прѣдставление, г-да актьоритъ възмутиха слушателитъ съ своитъ глупости. За чия кефъ или за чия полза е принудено обществото да се ями съ дързостта на тия младежи, че даватъ прѣдставление, та да отива да глѣда, какъ се карикатурятъ нашитъ славни царѣ и истори? Ний съ снисхождение погледнувахме една колонна въ тѣхъ съ свѣтъ поне да обмислятъ колко годъ желанията си. Но сега отъ страна на всѣки възраженъ молимъ вѣдството да затвори салона си за тия нещии играчки. Ако слуша и глѣда тѣхъ нѣкой свѣстенъ външенъ човѣкъ, че се заематъ прѣвъ глава на нашия градъ.—Чудна дързостъ, наистина! Още „въ честь на Негово Ц. Височество“, Когото и кажижъ да види мурфетъ имъ!

— Отъ 10-й Юлий въ града ни не бѣше валилъ дъждъ. Но тѣзи седмица бѣше доста влажна и искаше да побъркана гроздобера, който бѣше почиля.

— Нейно Ц. Височество Книжницата прие на частна ауденция г-жа д-ръ Головина, старшия лѣкаръ при тукашната първокласна болница. Както е учимъ, Н. Ц. Височество благоволила да разпита г-жа д-ръ за хигиеническото положение на страната и между друго показала дълбокъ интересъ къмъ положението на болнитъ въ психиатрическото отделение на болницата. Г-жа д-ръ доложила, че мнозина отъ душевно-болнитъ иматъ нужда отъ физически трудъ, признатъ отъ научни авторитети въ Европа за едно отъ най-добритъ срѣдства противъ нѣкои видове умственъ разстройство, но че Варненската болница нѣмала материална възможностъ да приспособи това срѣдство.

Като констатираме това докосване до страдателни чувства, съ особена гордостъ съобщаваме на читателитъ си, че нашата Книжница-Майка грижливо е възложила на г-жа д-ръ да прави опити, като за прѣвъ пътъ благоволила да подари подъ личното располение на г-жа Старшия лѣкаръ 500 лева, които да съставляватъ фондъ за купуване на най-необходимы инструменти и материалъ, та да почнатъ да работятъ ония отъ умоповрѣденитъ, които знайтъ нѣкой занаятъ.

Но че нито дума, че би трѣбовало да се послѣдватъ този великодушентъ примѣръ отъ всички граждани и гражданки.

— Единъ интересенъ въпросъ се породилъ въ нашия градъ. Да бихме разполагали съ всѣкидневенъ вѣстникъ и да бѣхме по охотни отъ работата, неврѣменно щѣме да му посветимъ единъ добъръ литературенъ подвѣстникъ. Въпросътъ се разисква между дирекцията на

мѣжската държавна гимназия и градското ни кметство. Прѣдметъ е едно езеро, прилично по обемъ на онова въ Пловдиското Изложение, но безъ „Христо Ботѣвъ“ въ него. То е прѣкрасно разположено въ двора на гимназията. Цѣло лѣто, мѣсто „Христо Ботѣвъ“, тамъ имаше доста искусна и забавителна опера отъ скрипти въ него нимфи, а самото благо, парадитъ!—езеро, прѣдставляваше твърдѣ сполученъ зеленъ цвѣтъ — единъ отъ символитъ на надѣждата. Дирекцията, бѣтписала най-сетнѣ на туй еднообразие, си позволила да не го иска тамъ вече и за туй писала на кметството върху срѣдство за извадение, а кметството посочило нѣкакво мѣсто (Галата, що ли било—забравихме), отъ дѣто, ако щѣтъ, да си доставятъ нѣщо. Явяхъ се процедуренъ въпросъ: подъ чие вѣдомство съпада трудътъ и, слѣдователно, отъ да се издаде распоряждане за този трудъ? Прѣдполагатъ нѣкои, че рѣшенето на този въпросъ можало да се аплира и касира и, словомъ, до година по туй врѣме има се пълна надѣжда и увѣреніе, че въпросътъ ще се разрѣши и ще послѣдватъ распоряжданията, та, съ Божията воля и помощъ, ако не се явятъ нѣкои възможни усложнения при прилагането му въ изпълнение, дирекцията ще прѣвземе и ще постигне волята си. Формалности, разбира се; тѣ безусловно прѣдставяватъ всѣко начинание и желание. Всѣка ошпачностъ безъ формалностъ е душа безъ тѣло.

Отъ наша страна, прѣпоръчваме на тукашнитъ варкаджии да се възползватъ докѣт. Има добъръ къръ!

— По официално извѣстие отъ вчера, Тѣхъни Ц. Височества днесъ посѣщаватъ болницитъ въ града ни. Негово Ц. Височество въ цивилна форма и придруженъ само отъ частния си секретаръ въ свой файтонъ се расходи и къмъ скелетата.

Пишжтъ ни отъ:

Бургазъ. — 30-й Септември. Снощи, както обикновено, се расхождахъ съ приятели къмъ хотелъ „Петербургъ“ около пристанището. Едно непривично движение, тичане и пушкане на полицейски и митнически стражари, привлече вниманието на всички присѣдающии около „Петербуръ“. Въ числото на тичащитъ влизахъ и пристанищния приставъ и митний управителъ. Оказа се, че подкапитанитъ на парахода „Султанъ“ прѣварилъ контрабанда 6000 пури, внесълъ ги въ града и ги въвѣнжалъ въ писалището на комисионери А. Давидовъ. Митническитъ стражи, като подостали, простѣдили ги, и ги хванали. Г. Давидовъ отжестува отъ нѣколко дни. Варкаджитъ помежду си мѣлѣтъ много прѣдставяющии загадочности. Кой знае, да ли е единственъ тоя случай.

(Б. Р. — Г-нъ дописникътъ остава намъ да направимъ коментарии . . .)

Бургазъ. Считамъ за приятна длъжностъ да съобща, че станжалитъ избори за общински съставъ въ града ни станяхъ наистина избори: свободна и легална агитация безъ всѣко насилие и намѣсване отъ властѣта. Има, наистина, нѣкои недоволни, които си криятъ душата, че окол. началникъ странѣтъ къмъ една отъ партиятъ, но тѣ не съобразяватъ, че благодарение на този началникъ (г. Лешовъ) полицията стои на висотата си. За змѣтъ готвятъ г. Савва Становъ, човѣкъ опитенъ и сериозенъ. Ще видимъ и дѣлата му.

Ердаки.

Шуменъ. Писаното ми за г. Мирославъ * П. Момирова е вѣрно. Това се доказва не само съ официални документи, но и съ всички Шуменци. Безсѣржкателното му и неразбрано оупровержение не може да го оправдае и заканването му, че цѣлъ да даде редактора на „Черно Моръ“ въ сѣдъ за „опущение“ е по-вече отъ смѣшно! Не си ли ти, този Момировъ, когото Софийскій Апелативенъ сѣдъ осѣди на 5 год. затворъ и слѣдъ тригодишно излѣзване въ затвора биде помилванъ? — Не си ли ти сжщия Момировъ който отначало слѣдъ осѣждането ти лѣжа въ Софийския затворъ, а после те прѣвѣстихъ въ Шуменския затворъ, гдѣто си доивѣжа три години затворъ?

Азъ съмъ писалъ за този Момировъ; ти, ако си другъ, яви.

— За чистотата въ града ни се взематъ енергични мѣрки. И административнитъ власти, и военнитъ, и общинскитъ, дѣятелно работятъ по чистотата. Азъ виждамъ самъ лично Овръжния ни Управителъ, г-на П. Иванова, да тича на-горъ надолъ, по чистота на града. Мѣрцитъ, които сж взематъ, сж една отъ друга по-хубави и по-цѣлесобразни. Днесъ се обяви, че утрѣ ще трѣбне една коммисия отъ кѣща въ кѣща, да разглѣда чистотата по кѣщата. Хвала на таква добросѣстия и енергични служаци!

— Прѣвъ 1883/84 учебна година, прѣставъ да сжществуватъ ученическото дружество въ г. Шуменъ. При приключването смѣтитъ на това дружество, една сума отъ 180 лева била оставена на хранение у единъ учителъ (който и сега е учителъ въ Шуменъ), но лице не се знае за попатѣшната участъ на тия 180 лева. Желателно е прѣдмѣтний учителъ да разясни тѣзи работи.

— На 27-й минжлий мѣсецъ имамъ свѣдѣние оръжнитъ и градскитъ свѣтници, относително построяването на нови казарми, а старитъ, — да останатъ за помѣщения на всенѣжитъ правителствени и общински учреждения въ града ни. Обаче до никакво заключеніе не сж могли да дойджтъ. Това е много печално!

Едина.

Плевенъ. Значително число търговци, занаятчи и други лица въ градътъ, които упражняватъ нѣкакво занятие, сж изпонадани тѣзи дни отъ едно своеобразно постановление на мѣстното финансово отдѣление. Хора, които още въ началото на м-цъ Януарий сж прѣдплатили цѣдъ си патентъ за тѣзи години, а тѣ сж-

що такива, които прѣди 3—4 години сж напустѣли работитъ си, сега се глобяватъ, защото не сж платили патента си за I полугодие отъ т. г.! Още по смѣшно е, че въ това число влизатъ не малко и такива лица, които „даннымъ данно“ сж се простили съ всѣко земно на тоя тегловенъ свѣтъ. Тѣ били толкова глупави, че, като заминавали за „златното и покойното“ мѣсто, не се достѣли за, че финансовото отдѣление не ги е освободило отъ патентовото дажте, та да платѣтъ за упражняване на занятието си . . . ! Слѣдъ като сж умрѣли. Ний сме наклонни да вѣрваме, че тая пострѣжка на финансовото отдѣление не произтича отъ гламѣщина; но, ако допустимъ, че невниманието тѣхъ е играло нѣкаква роль, това едва ли ще извини нѣкого, защото невниманието само пояснява причинитъ на една аномалия, но не ѣ оправдава. Кой е сжривъ, кой е правъ—ний не искаме да знаемъ, но ни се струва, че е непростително да се съзаватъ такива неприятности на хората, Всѣкой човѣкъ, който е неправилно глобенъ, трѣбва сега въ 10-дневенъ срокъ да апилира прѣвъ сждѣлшето постановленіето, защото иначе то ще влѣзе въ законна сила и, слѣдъ тона, мазаръ незаконно, подлѣжи на изпълнение. Сега, за грѣховетъ на нѣкого, да си напушатъ хората работата, да харчатъ пари за марши, за апелационни жалби, да се влѣчатъ по сждѣлшца, по адвокатски писалища и не знаемъ още какъ — това, съгласете се, е твърдѣ досадно нѣщо. Ако първата цѣлъ на всѣки единъ законъ е да ресектира гражданитъ, той трѣбва, прѣди всѣчко, да се прилага умно и свѣстно; иначе, и най-розовитъ надѣжди на законодателя ще се распрѣскаватъ като димъ. Разбираме се, мислимъ.

— Тукашния окр. свѣтъ, въ сегашната си сессия, отнелъ дѣбъ степенитъ по медицината и една по ветеринарството. Градскій Съветъ пѣвъ отнелъ една по медицината и една по инженерството.

Нерадимко.

Външни.

— Stanhope, кореспондентитъ на „New York Herald“ направилъ съ себе си опити тѣрѣдъ интересни относително холерата. Въ Парижъ накаралъ да му ваксиниратъ антихолерическитъ virus Хавкинъ-Пастеръ. То било единъ видъ присаждане на холерата, както се присажда сапаницата, слѣдъ козю присаждане ужъ хората ставали неуязвими за холерата.

Отъ Парижъ Stanhope отива въ Хамбургъ да прави опити и да се излага на заразяване. Влѣзълъ въ единъ отъ най-пѣлнитъ съ болни лазарети, и направилъ слѣдующитъ опасни опити, които той самъ разказа:

- 1) Баракъ храната си съ рѣцѣ буквально напояни въ холера;
- 2) Всѣкоги носихъ и чистихъ холерици, а после си турѣхъ прѣтитъ въ устата;
- 3) Пихъ отъ чашата на единъ боленъ и си турѣхъ устата точно гдѣто той бѣше ги турѣлъ;
- 4) Спахъ въ лѣглото на единъ умрѣлъ отъ холера боленъ, между двама други холерици въ най-силния периодъ на болѣзѣта имъ;
- 5) Пихъ заразената вода на Елба;
- 6) Вдохъ едно парче хлѣбъ съ масло, което бѣше останало въ джеба ми прѣвъ всѣкото врѣме като бѣхъ въ госпитала и го вдохъ тозъ часъ слѣдъ като носихъ на рѣцѣтъ си единъ отъ най-опасно болнитъ.

Вобщо, правалъ човѣкътъ много и пстрашнни опити и холерата не го е хванала. Сега, слѣдъ като си взелъ свѣдѣтелство отъ докторитъ за направенитъ опити, отива въ Берлинъ здравъ и читавъ.

Кой знае, да ли въ скоро врѣме науката нѣма да побѣди и този човѣкътъ бичъ, който се казва холера.

— Единъ редакторъ на в. „Ероуе“ отъ Парижъ ималъ свѣжданье съ Бартели Сент-Илеръ, който между другото казалъ и слѣдующето:

„ . . . Не упѣквамъ Италия за гдѣто е влѣзла въ Тройния съюзъ, който не е отправенъ противъ Франція, но противъ Россия, която не се е отказала отъ идеята да завладѣе Константинополъ, истинскитъ ключъ на Срѣдиземно море.

„ Не съмъ партизанинъ на Френско-рускитъ съюзъ, който съ нищо се не оправдава, защото ако обдемъ побѣдителъ ще спечелимъ най-много Рейнъ, но ще способствуваме да се сформира една велика империя съ 160 милиона жители която ще ни смаже. Ако останемъ побѣдени, Франція отъ ново се пропадне и нѣма да се подигне вече. Франція нѣма нужда отъ съюзи, тя трѣбва да мисли по-напрѣдъ за моралния реваншъ, за своитъ вътрѣшни реформи. Назватъ, че Франція е богата и че благоденствува, по забравжтъ, че тя има единъ дългъ отъ 36 милиарда. Сѣлководеніето обаче съ Германия е неизбежно, защото не можемъ да се откажемъ отъ нашата источна граница, но азъ не ще го виджъ, защото съмъ на 85 години, и желякъ, да го не виджъ.

„ Френско-рускитъ съюзъ е отричанъ за либерална и демократическа Франція. Нѣйнитъ създатели забравжтъ, че Россия въ 1814 рѣши сждѣлшѣтъ на Франція, и че на Россия Германия дължи побѣдитъ си на 1870.

„ Това сж неопровержими исторически факти.“

— На 24 Септември въ Лондонъ се епомижалъ Лордъ Тенисонъ, увѣнчанъ английски поетъ. Както казалъ единъ отъ докторитъ, който го глѣдаше, той умрѣлъ отъ прѣкрасна и смѣшца смъртъ. Коситъ на поета се бѣлѣжжъ въ голѣмата тъмнота на стаята, понеже лѣглото му бѣше освѣтено отъ една тънка лампа на луната. Смъртта на поета ще бѣде дълбоко почувствана на всѣкъдѣ, гдѣто се говори английскій езикъ. Великий Тенисонъ имаше 83 години.

— Понеже бѣше умрѣлъ началникътъ на Езуитския орденъ, който носи титлата Генералъ,

този новъ генералъ на езуититъ билъ избранъ Испанецътъ отецъ Мартенсъ. Той билъ на 47 години и се раждалъ на голѣмо уважение въ орденъ. Езуитския генералъ го наричатъ още „черенъ папа“, защото има „бѣлъ папа“, който е сжщия папа, и „червенъ папа“, който е прѣдсѣдателъ на Пропаганда Фиди.

Отъ Балканската агенция.

— Внасянето въ Австрия и транзитъ прѣвъ неж на парцали, плодове, мѣса и пр. отъ Ромѣния е вече забранено.

— Извѣстиятъ отъ Петербургъ, че холерата била съвѣтъ прѣстанжала въ Петербургската Губерния, а въ другитъ почти прѣстанжала.

— Въ слѣдствие на холерата въ Унгари Ромѣния е поставила карантинна на гранични пунктове, която влѣза въ сила отъ днесъ, сжбота, 31 Октомври.

— На 30-й Септември пристигналъ въ Виена Императоръ Вилхелмъ. Билъ посрѣщанъ на станцията отъ Императора Франца Иосифа, отъ всѣкитъ князове и княгини на Австрийския дворъ, отъ министритъ Калноки и Таафе и отъ голѣшитъ на австрийската империя. Императорътъ Вилхелмъ, както му е обичай, билъ облѣченъ въ австрийска униформа, а австрийския императорътъ въ прусска. Вилхелмъ обърналъ особено внимание къмъ Таафе и Калноки. Посѣщавалъ слѣдъ пладнѣ князоветъ и княгинитъ, Германския посланикъ князь Реусъ, Калноки, у когото се срѣщжлъ съ папския нунций, и после поставилъ вѣнѣцъ на гроба на покойния наследникъ Рудолфа. Вечерялъ въ Шьонбрунъ, гдѣто присѣдствували княгинитъ, князоветъ, посланикътъ Реусъ, Калноки и Таафе. Слѣдъ вечерята Вилхелмъ далъ на Таафе декорацията на черния орелъ. Вечерята Тѣхъни Величества билъ въ опера, а сутринята отишли на ловъ, после което щѣли да посѣщаватъ Музеитъ.

ЗЕМЛЕТРЪСЕНИЕТО ВЧЕРА.

Точно по 7 часа вчера заранъ, въ Петъкъ, се почувствува въ нашия градъ едно незабѣлжвано до сега въ такъвъ размѣръ землетрѣсение, което имаше направление, до колкото забѣлжвахме, отъ юго-истокъ къмъ сѣверо-западъ. Ето свѣдѣнията, които редакцията ни има по туй землетрѣсение отъ вчера.

Варна. Почти всѣкой разказа, че избѣгалъ на двора. Въ продължение на 10—20 сек. подземенъ шумъ и силно разтрѣсване на зданията. Много кѣщи и магазини распука, даже нѣкои съ опасностъ да се срутѣтъ и стопанитъ не се рѣшаватъ да влѣзжтъ. Коминѣтъ на държавната мѣжска гимназия срутенъ. Въ Пучастѣтъ кѣщата на една бѣдна жена, турчанка, се срутила и затиснѣла двѣтъ ѣ дѣца, които и умрѣли. Майката, забравена въ страха си, избѣгала пѣлѣшкомъ на двора и се избавила.

Провадия. Нѣма кѣща не поврѣдена, особено кумани. Даже нови здания распукани. Минаретата на двѣ джамии испокрѣпени, а едното грохне да падне и го съборихъ. Поврѣда отъ хора нѣма, а имало загуби отъ пицѣта. Разнитъ пътищата отъ които се разлѣжжъ отъ ла, видитъ. Въ селата сжщо има землетрѣсен е. Единъ камѣкъ отъ канарата надъ града падна, минж поваръ една кѣща и се сирѣ въ черковния дворъ.

Шейтанджикъ. Въ 6 и 52 минути силно землетрѣсение отъ около „3 минути“. Пукнатини въ зданията.

Разградъ. Въ 6 и 45 минути силно землетрѣсение отъ 10—15 секунди. Распукани кѣщи и сручени комини.

Плевенъ. (Телеграма) Силно и продължително землетрѣсение.

Русаръ. (Варненско). Силно землетрѣсение придружено съ голѣмо бучение. Почти всички комини сручени, а турски кѣщи даже съ сручени видове. Стѣнитъ на училището и църквата распукани. Хамбарътъ на единъ селанинъ се проби и житото му истече. (Селото пада къмъ сѣверо-западъ)

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 1770.

Подписанный В. Балиевъ, Сждебенъ Приставъ при Варненскій окръженъ Сждъ, на III окол. участѣтъ, на основание чл. чл. 903 и 915 отъ Гражданското Сждопроизводство обявявамъ, че слѣдъ еднократното публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ „Черно Моръ“, на 10 идущий Октомври т. г. часа по 9 прѣдъ обѣдъ при табакѣната въ г. Варна ще продавамъ слѣдующитъ движими имущества, принадлежащи на Танасъ Пѣвъ отъ с. Сюнъ-Бей, а тѣ сж: 1) 70 овце сажманъ въ тѣхъ около 10 бѣли другитъ черни, оцѣнени по 4½ лева една; 2) 50 яловици овце оцѣнени една по 4 лева.

Тѣзи имущества ще се продажтъ за удоволствование искѣтъ на Георги П. Янусъ отъ гр. Варна по испитателний листъ №. 1393 отъ 19 Августъ на II-й Варненскій Градъ. Миротъ сждъ, състоющъ се отъ 644 лева лихвитъ отъ 23/92 г. 32 л. 70 ст. разиски и 12½ л. по оцѣнение.

Наддаваніето ще почне отъ оцѣнѣката горѣ.

Интересующитъ се могатъ да видятъ книжката по продажбата всѣки присѣтственъ денъ и ч., въ канцелярната ми. Гр. Варна, 28-й Септември 1892 г.

П. Сждъ. Приставъ: В. Балиевъ
1—874—1

ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВЪ ПРИ ВАРНЕН. ОКР. СЪДЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2103

Подписанный Иванъ Данчевъ, Съдебенъ Приставъ при Варненский Окр. Съдъ, на I градский Участъкъ, на основание чл. чл. 903—950 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявямъ, че слѣдъ еднократното публикуване настоящето ми въ Вѣстникъ „Черно Море“, на 13 Октомврий часа отъ 9 сутринята ще произведа публична продажба прѣдъ II-й Полицейски участъкъ въ г. Варна и ще продавамъ слѣдующитѣ движими имущества, принадлежащи на Домна Крахтова отъ Варна, а тѣ сж I) Единъ скринъ съ четири чекмеджета цѣна 10 л., II) Една масса съ единъ кракъ 5 лева; III) Единъ долапъ съ два капакъ 10 л., IV) Една карбола 20 лева; V) Една касажелъзна 70 лева; VI) Едно огледало 20 лева; VII) Единъ килимъ голѣмъ Паркой 100 лева; VIII) Единъ килимъ 20 лева; IX) Шестъ стола 6 лева; X) Седемнадесетъ кадри равни 20 лева; XI) Единъ стѣненъ часовникъ 10 лева; XII) Едно огледало 20 лева; и XIII) Една машина за шевъ 20 лева.

Тѣзи имущества ще се продаждъ за удовлетворение искътъ на Наумъ Георгиевъ отъ Варна по изпълнителный листъ № 726 отъ 11 Априлий т. г., на I Варненский Град. Мировий съдъ състоящъ се отъ 748 лева 41 стотинка и др.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. Интересующитѣ се могатъ да виждатъ книгата по продажбата всѣки при сътветенъ денъ и часъ, въ канцелярията ми.

Гр. Варна 30-ий Септемврий 1892 г.

Съдебенъ Приставъ: **Ив. Данчовъ**

(1—371—1)

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 2102

Подписанный Иванъ Данчевъ, Съдебенъ Приставъ при Варненский Окр. Съдъ, на I Градский Участъкъ, на основание чл. чл. 903—950 отъ Гражданското Съдопроизводство обявямъ, че слѣдъ еднократното публикуване настоящето ми въ Вѣстникъ „Черно Море“, на 12 Октомврий часа отъ 9 сутринята на Балжъ Пазаръ ще произведа публична продажба въ гр. Варна и ще продавамъ слѣдующитѣ движими имущества, принадлежащи на Стефанъ Синригоу отъ Варна, а тѣ сж I) Осемъ стѣнни часовници по 8 лева 70 ст., едина; II) Петнадесетъ часовника будилници по 4 лева едина; III) Седемнадесетъ дѣтски обуца по 3 лева чифта; IV) Двадесетъ чифта мъжки обуца по 7 лева чифта; V) Двадесетъ чифта женски чипици по 6 лева; VI) Осемъ чифта кундури скарпини по 4 лева 50 ст.; VII) Седемнадесетъ револвери по 12 лева едина; VIII) Седемъ табии за сладко по 6 лева едната; IX) Седемъ табии сръдни по 5 лева едната; и X) Четири табии голѣми по 10 лева едната.

Тѣзи имущества ще се продаждъ за удовлетворение искътъ на В. Папанчевъ, повѣренъ на Станисл. Теофановъ по изпълнителный листъ № 1446 отъ 10 Юлий т. г., на I Варнен. Град. Мировий съдъ състоящъ се отъ остатъкъ на дългитѣ му 454 лева 6587 и др. разности.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнката.

Интересующитѣ се могатъ да виждатъ книгата по продажбата всѣки при сътветенъ денъ и часъ, въ канцелярията ми.

Гр. Варна 30-ий Септемврий 1892 г.

Съдебенъ Приставъ: **Ив. Данчовъ.**

(1—373—1)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2046.

Подписанный Г. Захариевъ Помощ. Съдебенъ Приставъ при Варнен. Окр. Съдъ, на II градский участъкъ, на основание чл. чл. 1004—1040 отъ граждан. съдопроизводство обявямъ, че слѣдъ двѣ недѣли отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ вѣстникъ „Черно-Море“, ще почне публичната продажба и ще трае 31 день, слѣдъ това въ 10 дена 5%, въ канцелярията си въ гр. Варна ще продавамъ слѣдующето недвижимо имущество принадлежащо на братията Али Чаушъ и Ибриямъ

Хюсеиновъ отъ гр. Варна, а то е: I. Едно лозе, находяще се въ варненскитѣ лозя, въ мѣстността „Кюшкь-Багларъ“, между съседитѣ: Сюлюманъ, Осмаповъ часовникарь, Али Чаушъ Текердалъж, Мазламъ Х. Ахмедовъ, Зехиръ Али и хаврата на Дедеески.

Това имущество ще се продаде за удовлетворение искътъ на Абисъ Хюсеиновъ отъ гр. Варна по изпълнителный листъ № 686 отъ 11 Априлий 1892 г. на II Варнен. Град. Мировий Съдъ състоящъ се отъ 230 лева, лихви и други разности.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнката 500 лева.

Интересующитѣ се могатъ да виждатъ книгата по продажбата всѣки при сътветенъ денъ и часъ, въ канцелярията ми.

Гр. Варна, 7 Септемврий 1892 г.

П. Съдебенъ Приставъ: **Г. Захариевъ**

(3—360—3)

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 1999.

Подписанный Г. Захариевъ Помощ. Съдебенъ Приставъ при Варнен. Окр. Съдъ, на II градский участъкъ, на основание чл. чл. 1004—1040 отъ граждан. съдопроизводство обявямъ, че слѣдъ двѣ недѣли отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ „Черно-Море“ ще почне публичната продажба и ще се продължава 31 день слѣдъ това 5% въ 10 дена въ канцелярията си въ гр. Варна ще продаждъ слѣдующето недвижимо имущество принадлежащо на Тодоръ Дженковъ отъ гр. Варна, IV участъкъ, 24 линия, безъ номеръ, между съседитѣ: Василь Желъзъвъ, Ташчи Петръ, събореното кале и пжтъ. Построена на единъ етажъ, състояща отъ четири малки стаички и едно дамче, съставена отъ простъ и вѣхтъ дървено каменъ материалъ покривъ керемиденъ, построена на 54 кв. метра мѣсто съ височина по (1) метръ 75 с. м. съ дворъ отъ около 81 кв. метра, оцѣнена за 500 лева.

Това имущество ще се продаде за удовлетворение искътъ на Чона Николова отъ гр. Варна по изпълнител. листъ № 800 отъ 30 Априлий 1892 г. на II Варнен. Град. Мировий Съдъ състоящъ се отъ 240 лева и др. разности.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнката показана по-горѣ.

Интересующитѣ се могатъ да виждатъ книгата по продажбата всѣкой при сътветенъ денъ и часъ въ канцелярията ми.

Гр. Варна, 31 Августъ, 1892 г.

П. Съдебенъ Приставъ: **Г. Захариевъ**

(3—357—3)

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 2048

Подписанный Г. Захариевъ Помощ. Съдебенъ Приставъ при Варненский Окр. Съдъ, на II Градский участъкъ, на основание чл. чл. 1005—1026 отъ Гражданското Съдопроизводство обявямъ, че слѣдъ двѣ недѣли отъ настоящето трикратно публикуване на настоящето ми въ вѣстникъ „Черно Море“ ще почне публичната продажба и ще се продължава 31 день, слѣдъ това 5% въ 10 дена въ канцелярията си въ гр. Варна ще продавамъ слѣдующето недвижимо имущество принадлежащо на покойния Злати Петровъ отъ гр. Варна, а то е: Едно лозе отъ (3) три уврата находяще се въ Варненскитѣ лозя, въ мѣстността „Совукъ Суларъ“ между съседитѣ: Край Петровъ, Шикрю Вей, Стоянъ Недевъ и Гайдаву Димиръ.

Това имущество ще се продаде съгласно изпълнителный листъ № — отъ 10 Октомврий 1891 г. на II Варненский Градский Мировий съдъ и чл. 67 отъ закона за настояществото.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнката 160 лева.

Интересующитѣ могатъ да виждатъ книгата по продажбата всѣки при сътветенъ денъ и часъ, въ канцелярията ми

Гр. Варна, 7 Септемврий 1892 г.

П. Съдеб. Приставъ: **Г. Захариевъ.**

(3—362—3)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1835

Подписанный Г. Захариевъ Помощ. Съдеб. Приставъ при Варненский Окр. Съдъ, на I Градский участъкъ, на основание чл. чл. 1004 до 1025 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявямъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ в. „Черно Море“, слѣдъ двѣ недѣли ще почне публичната продажба ще се продължава 31 день и въ десетъ дневенъ срокъ право 5% въ Варна ще продавамъ слѣдующето недвижимо имущество принадлежащо на Аница Николица Сотирова; настойница на дѣщата си, останало отъ покойний Никола Сотировъ: Само постройката на полусъборенъ дюгенъ находящъ се отъ вѣхтъ града до чешмата Топузоглу, съставенъ на единъ етажъ отъ простъ дървено-камененъ материалъ покривъ керемиденъ, отъ едно отдѣление, и на окървѣтъ съ дамъ отъ керпичи, до дамѣтъ една стаичка, всичкитѣ построени на около 10 кв. метра чуждо мѣсто височина 1½ метръ първоначална цѣна 200 л.

Това имущество ще се продава за

удовлетворение искътъ на Никола П. Корчовъ Варненский жителъ по изпълнителный листъ № 1367 отъ 6 Май т. г. на Варненский Градский Мировий съдъ състоящъ се отъ 349 лева 60 стотинки и др.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнката.

Интересующитѣ се могатъ да виждатъ книгата по продажбата всѣки при сътветенъ денъ и часъ, въ канцелярията ми.

Гр. Варна, 27 Августъ 1892 г.

П. Съдеб. Приставъ: **Г. Захариевъ**

3—356—3

ВАРНЕНСКА ОКРЪЖНА ПОСТОЯННА КОМИССИЯ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4393.

Гр. Варна, 29 Септемврий 1892 г.

Търсѣтъ се кандидати за нови двѣ окръжни степенции, една по медицината и една по инженерството, отсутстви отъ Варненский Окр. Съвѣтъ въ та-вигодишната редовна сесия.

Кандидатитѣ трѣбна да сж български подданници и матуриранти бездруго.

Ще се прѣдпочитатъ, при еднаква подготовка, кандидатитѣ общинци изъ Варненското окръжие.

Желающитѣ да получатъ коя да е отъ тия двѣ степенции трѣбна да поддѣждъ, на Варненската Окр. Постоянна Комиссия, най-късно до 10-й Октомврий т. г., заявление придружено съ нужнитѣ училищни и др. свидѣтелства.

Прѣдсѣдателъ: **Н. Щеревъ**Членъ-Секретаръ: **М. Даскаловъ.**

(1—370—1)

ОБЯВЛЕНИЕ.

Подписанный, Нело Рашковъ, Адвокатъ въ гр. Бѣла, обявямъ на г. г. клиентитѣ си сжщо и на ония, които още не сж ме упълномощили, а само сж ангажирани къмто мене да имъ вършя каквито и да е работи, понеже отъ 1 Октомврий т. г. прѣмѣстна сѣдалището си въ г. Лѣсковецъ, то както за ликвидирание на дѣлата ми, така и за другитѣ си работи, съмъ упълномощилъ П. Адвоката г-нъ Георги Н. Цвѣтковъ, отъ г. Бѣла, то моля ония г-да, които сж ангажирани къмто мене да се обръщатъ къмто г-на Георги Н. Цвѣтковъ, който ще извърши всичко вмѣсто менъ.

Н. Рашковъ.

3—372—1

ПРОВАДИЙСКО СПЕСТОВНО ДРУЖЕСТВО „ДОБРИЦА“

ПОКАНА

№ 45.

На основание чл. 19 отъ устава, поканамъ г-да Акционеритѣ на Дружеството, да присѣствуватъ на 10-й идущий Октомврий н. г. по 6 часа вечерта на три мѣсечно редовно събрание, което щестане възданието на основното училище.

гр, Провадия, 28 Септемврий 1892 г.

Прѣдсѣдателъ: **Н. Вълкановъ.**

1—367—1

КЪЩА МНОГО УДОБНА въ ста-

рата-нова махла, сръщо казармата, бивша Урумова, съ 5 стаи, изба, кухня съ пѣлни удобства и широкъ дворъ съ кладенецъ—дава се подъ наемъ. За споразумѣние до **Иванъ Стояновъ въ Провадия.**

(2—354—2)

КНИЖОВНО ИЗВѢСТІЕ.

Излѣзе отъ печатъ книгата

литературенъ календаръ

„ИЗЛОЖЕНИЕ“

съ най-разнообразенъ и богатъ материялъ, двата най-главни отдѣла (П и III) отъ която може да служатъ, като добро ръководство и пособие и за учители и ученици по ОТЕЧЕСТВЕНАТА НИ ГЕОГРАФИЯ, по ИСТОРИЯТА НА ВЪЗРАЖДАНИЕТО НИ и по ИСТОРИЯТА НА ЛИТЕРАТУРАТА до днесъ.

Намира се за проданъ у редакторитѣ **А. Д. Хлѣбаровъ**

и **Ив. Петканчинъ** въ Пловдивъ и у повечето книжарници.

Цѣна **три** лева. За народнитѣ учители и ученици **2.50 л.**

(2 353 2)

Отава се подъ наемъ и продава се

домътъ, който принадлежеше на г. И. Карловски, състоящъ долния етажъ отъ 3 стаи една готварница, една перачница и отъ едно помѣщение съ магавия, което може да служи за кантора (бюро), горния етажъ отъ 6 стаи. Намира се въ Варна, улица Бѣла № 106 на най-хубаво мѣстоположение на брѣгътъ на морето.

За свѣдѣния да се отнасятъ до г. Нисамъ В. Барухъ, агентъ на „Национала“ въ Варна, до г. г. Паничерски и Ранковъ, адвокати въ Варна, до главно-то прѣдставителство на „Национала“ въ София и до главната дирекция на обезпечителното дружество „Национала“ въ Букурещъ.

(16—322—6)

„НАЦИОНАЛА“

ГЛАВНО ОБЕЗПЕЧИТЕЛНО ДРУЖЕСТВО

ВЪ БУКУРЕЩЪ

Довсяма до знаието на почитае-мата публика, че, тъй като г-нъ И. Карловски прѣстанъ да бжде за напѣдъ агентъ на нашето дружество въ Варна, назначихме на мѣстото му г. **Нисамъ В. Барухъ**, който ще издава обезпечителни полици и инкасираване.

ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ.

(8 321 - 6)

МѢСТНА
морска солъ

ВЪ ГР. ВЪЛЧИКЪ

Близко до скелята при дюкяна на Махмудъ Рейвъ имамъ складъ отъ морска солъ, която въ брой продавамъ по слѣдующитѣ цѣни:

Качество	Количество	Въ торба на	Цѣна	
			лева	ст.
I.	100	Купувача	8	40
I.	"	Продавача	9	—
II.	"	Купувача	7	50
II.	"	Продавача	8	—
I.	1	—	—	10
II.	1	—	—	08

ИВ. ПЕНЕВЪ.

(5—338—4)